

Ospalá vrátnice a na polici poslední dva klíče,
v skleněné vitríně se smutně krčí pro turisty kýče.

Vrzavé schodiště, ošlapané snad milióny kroků,
kráčíte nejistě, vnímáš jen křivku jejích boků.

Manželský postele a vycházková uniforma v skříní,
zelená košile, ty zatím dumáš o svatební síni.

Hodinky na ruce, které tvůj čas tak neúprosně měří,
kdy sáhneš po klíče těch oprýskaných hotelových dveří.

Kdy vstaneš z postele a městem v předpisovém saku,
vůbec ne vesele ji budeš doprovázet k poslednímu vlaku.

Kdy ještě ucítíš naposled ve svých její teplé dlaně,
zašeptáš tiše: "Piš", a její pusa bude chutnat slaně.

Kdy trochu zklamaně a smutně projdeš pod nápisem východ,
kdy řekneš na bráně: "Vojín XY vám hlásí příchod..."